एवोपनिषत्तस्माद्यावन्मात्रेण यजुषाध्वर्युर्ग्रहं गृह्णाति स उभे स्तुतशस्त्रेऽअनुविभवत्युभे स्तुतशस्त्रेऽअनुव्यश्नुते तस्माद्यावन्मात्र-इवान्नस्य रसः सर्वमन्नमवति सर्वमन्नमनुव्येति ॥१२॥ तृप्तिरेवास्य गतिः । तस्माद्यदान्नस्य तृप्यत्यथ स गत-इव मन्यतऽआनन्द एवास्य विज्ञानमात्मानन्दात्मानो हैव सर्वे देवाः सा ह्येषैव देवानामद्धाविद्या स ह स न मनुष्यो य एवंविद्देवानाꣳ हैव स एकः ॥१३॥ एतद्ध स्म वै तद्विद्वान्प्रियव्रतो रौहिणायन आह । वायुं वात्तमानन्दस्तऽआत्मेतो वा वाहीतो वेति स ह स्म तथैव वाति तस्माद्यां देवेष्वाशिषमिहेदेतेनैवोपतिष्ठितानन्दो व आत्मासौ मे कामः स मे समृध्यतामिति सꣳ हैवास्मै स काम ऋध्यते यत्कामो भवत्येताꣳ ह वै तृप्तिमेतां गतिमेतमानन्दमेतमात्मानमभिसम्भवति य एवं वेद ॥१४॥ तदेतद्यजुरुपाꣳश्वनिरुक्तम् । प्राणो वै यजुरुपाꣳश्वायतनो वै प्राणास्तद्य एनं निर्ब्रुवन्तं ब्रूयादनिरुक्तां देवतां निरवोचत्प्राण एनꣳ हास्यतीति तथा हैव स्यात् ॥१५॥ तस्य ह यो निरुक्तमाविर्भावं वेद । आविर्भवति कीर्त्या यशसोपाꣳशु यजुषाध्वर्युर्ग्रहं गृह्णाति गृहीतः सन्न आविर्भवत्युपाꣳशु यजुषाग्निं चिनोति चितः संचित आविर्भवत्युपाꣳशु यजुषा हविर्निर्वपति शृतं निष्ठितमाविर्भवत्येवं यत्किं चोपाꣳशु करोति कृतं निष्ठितमाविर्भवति तस्य ह य एतमेवं निरुक्तमाविर्भावं वेदाविर्भवति कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसेन क्षिप्रऽꣳ हैवाविदं गच्छति स ह यजुरेव भवति यजुषैनमाचक्षते ॥१६॥ ब्राह्मणम् ॥६ [३. ५.] ॥ तृतीयोऽध्यायः [६३.] ॥ ॥

प्रजापतिं विस्रस्तम् । यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तमुखायां योनौ रेतो भूतमसिञ्चन्योनिर्वाऽउखा तस्माऽएतत्संवत्सरेऽन्नꣳ समस्कुर्वन्योऽयमग्निश्चितस्तदात्मना पर्यदधुस्तदात्मना परिहितमात्मैवाभवत्तस्मादन्नमात्मना परिहितमात्मैव भवति ॥१॥ तथैवैतद्यजमानः । आत्मानमुखायां योनौ रेतो भूतꣳ सिञ्चति योनिर्वा